

Hello Yokohama

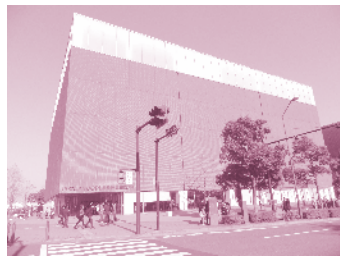
พาเที่ยว Cupnoodles Museum (ภาคแรก)

อนิล พยุงเกียรติคุณ
ฝ่ายสำนักพิมพ์

สรุปค่ะ คุณผู้อ่านทุกท่าน Small Talk ฉบับนี้จะพาทุกท่านกลับไปเมืองที่น่าเที่ยว...โยโกฮาม่า กันอีกครั้งนะคะ...หลังจากนั่งรถไฟสายโตโยโกะจากสถานีชิบูยะมาลงสถานีโยโกฮาม่าแล้ว ที่สถานีนี้เองเราจะต่อรถไฟอีกสายคือ "สายมินาโตะมิไร" (Minatomirai Line) รถไฟประจำเมืองโยโกฮาม่า ไปลงสถานีมินาโตะมิไร (Minatomirai Station) หรือสถานีบาชามิจิ (Bashamichi Station) ก็ได้ เพราะจากทั้งสองสถานีสามารถเดินไปถึง "Cupnoodles Museum" อันเป็นจุดหมายปลายทางในฉบับนี้ได้ทั้งคู่

Cupnoodles Museum หรือ "พิพิธภัณฑ์คัพนู๊ดเดิลส์" ตั้งอยู่ตรงหัวมุมถนนสี่แยกเยื้องกับสวนสนุก Yokohama Cosmo World ถ้าเดินจากสถานีมินาโตะมิไรจะหาได้ไม่ยากนัก พอเดินมาแล้วเห็นชิงช้าสวรรค์ Cosmo Clock 21 อันใหญ่ยักษ์ก็แสดงว่าใกล้จะถึงแล้ว ให้แลซ้ายเข้าไว้ จะเห็นตึกสีน้ำตาลเรียบๆ ตรงมุมถนน นั่นแหละ...ใช่เลย

ที่จริงแล้ว พิพิธภัณฑ์คัพนู๊ดเดิลส์ที่โยโกฮาม่าไม่ใช่แห่งแรกของประเทศญี่ปุ่น พิพิธภัณฑ์คัพนู๊ดเดิลแห่งแรกนั้นอยู่ที่เมืองอึเคดะ ในจังหวัดโอซาก้า บ้านเกิดของ "อันโด โมโมฟูกุ" (安藤百福) ประธานกรรมการบริหารบริษัทนิชชิน โชคชิน ผู้คิดค้น

บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปชนิดถ้วยเป็นคนแรกของโลก พิพิธภัณฑ์ที่โอซาก้ามีชื่ออย่างเป็นทางการว่า Momofuku Ando Instant Ramen Museum เปิดทำการในปี 1999 สร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่อันโด โมโมฟูกุ และบอกเล่าความเป็นมาของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปชนิดถ้วยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ต่อมาในปี 2011 จึงค่อยเปิดพิพิธภัณฑ์คัพนู๊ดเดิลส์อีกแห่งที่โยโกฮาม่า ซึ่งที่โยโกฮาม่ามีทั้งหมด 5 ชั้น ชั้น 1 (โถงทางเข้า) เป็นที่จำหน่ายบัตรเข้าชม และร้านขายของที่ระลึก ชั้น 2-4 เป็นที่จัดแสดงนิทรรศการ และกิจกรรมต่างๆ ส่วนชั้น 5 เป็น Event Hall และที่ตั้งของมูลนิธิอันโด (The Ando Foundation) (ซึ่งปกติจะไม่เปิดให้ขึ้น) พิพิธภัณฑ์จะเปิดให้เข้าชมตั้งแต่เวลา 10.00-18.00 น. ค่าเข้าชมสำหรับผู้ใหญ่คนละ 500 เยน แต่เด็กเล็กจนถึงมัธยมปลายนั้นเข้าได้ฟรี

ระหว่างที่ต่อแถวรอซื้อบัตรอยู่นั้น เราก็สังเกตเห็นว่ามีพ่อแม่ผู้ปกครองพาลูกๆ หลานๆ มาเที่ยวด้วยหลายครอบครัวทีเดียว ซึ่งก็ไม่น่าแปลกใจ เพราะนอกจากที่นี่จะมีนิทรรศการที่ให้ความรู้แล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ให้น้องๆ หนูๆ ได้เข้าร่วมด้วย เช่น กิจกรรม Chicken Ramen Factory (ทำบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปด้วยตัวเอง) และ My Cupnoodles Factory (ทำบะหมี่ถ้วยด้วยตัวเอง) และที่ชั้น 4 ยังมี Cupnoodles Park ให้เด็กๆ ได้เล่นสนุกกันอีกด้วย สองกิจกรรมแรกนั้นจะแบ่งเป็นรอบๆ เข้าร่วมได้ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ แต่ต้องจ่ายเพิ่มจากค่าเข้าชม ตอนแรกผู้เขียนกับเพื่อนตั้งใจจะเข้าร่วมทั้งสองกิจกรรม แต่ปรากฏว่ากิจกรรมทำบะหมี่ด้วยตัวเองมีคนจองเต็มหมดทุกรอบแล้ว โชคดีที่กิจกรรมทำบะหมี่ถ้วยยังมีรอบ เลยจัดไปไม่รอช้า...จ่ายค่าเสียเพิ่มอีกคนละ 390 เยน และได้รอบสุดท้ายท้ายสุดเลยคือราวๆ ห้าโมง

เย็น ซึ่งที่นี้ดีตรงที่เสียค่าเข้าชมครั้งเดียวจะเข้าออกก็เที่ยวก็ได้ ดังนั้นเลยวางแผนกันว่าถ้าเดินดูนิทรรศการครบแล้ว จะไปเดินเล่นฆ่าเวลาที่สวนสนุกฝั่งตรงข้ามกัน

เอาละ...ได้บัตรผ่านมาแล้ว ขึ้นบันไดไปชั้น 2 กันเลย พอขึ้นมาถึงห้องแรกที่ต้อนรับเราอยู่ที่ Instant Noodles History Cube หรือที่ผู้เขียนเรียกเองว่า Ramen Hall of Fame เพราะเป็นห้องจัดแสดงบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และบะหมี่ถ้วยทุกรุ่นทุกแบบ ตั้งแต่ชนิดแรกที่ผลิตออกมาในปี 1958 คือบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปรสไก่ เรื่อยไปจนถึงบะหมี่ถ้วยในยุคปัจจุบัน มีทั้งบะหมี่ถ้วยที่ออกแบบเป็นรูปการ์ตูนชื่อดังอย่างโดราเอมอน ปาร์แมน หรือเคนชิโร่ หมัดเพชรผดดาวเหนือ นอกจากนี้ยังมีในส่วนที่รวบรวมบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก แนนอนว่า...มามาไทยก็ได้เข้ามาอยู่ในห้องนี้ด้วยเช่นกัน คนที่มาเที่ยวชมห้องนี้โดยเฉพาะคนญี่ปุ่นจะอ้อยอิ่งเดินอยู่นานมาก เพราะเหมือนได้รำลึกถึงความหลัง เดินไปคุยไปถึงเรื่องราวสมัยเด็ก "เมื่อก่อนเคยมีบะหมี่รสชาติแบบนี้ออกมาด้วยนะ" หรือชี้ชวนให้ลูกหลานดูว่า "พ่อเคยกินรสนี้ด้วย" เป็นต้น ถึงคนต่างชาติอย่างเราอาจไม่อินเท่าคนญี่ปุ่น แต่พอเห็นท่าทางตื่นเต้นดีใจเวลาเจอบะหมี่รสชาติที่ตัวเองเคยชอบ หรือได้ยินเสียงพูดคุยครื้นเครงตอนเล่าถึงความหลัง...ก็พอ "เข้าใจ" ความรู้สึกนั้นได้

หลังจากใช้เวลาอยู่สักพัก ก็ได้ยินเสียงเจ้าหน้าที่เชิญชวนให้เข้าห้องถัดไป ตอนแรกก็สงสัยว่าทำไมต้องเร่งด้วย แต่มารู้ทีหลังว่าที่จริงห้องนั้นคือห้องฉายภาพยนตร์ ที่จะฉายประวัติความเป็นมา และวิธิตัดในการทำงานของอันโด โมโมฟูกุ นั่นเอง เอ้า...รีบไปจองที่กันเถอะ แต่ฉบับนี้หน้ากระดาษหมดเสียแล้ว ไว้ต่อในฉบับหน้ากันนะ...

Small Tips

บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปรสชาติแรกของโลกคือ "รสไก่" ที่เลือกเป็นรสไก่เพราะคุณอันโดมีความคิดว่า รสไก่เป็นรสชาติที่ทุกคนสามารถกินได้ ไม่ว่าจะอายุเท่าไรหรือชนชาติใด ถือว่าเป็นความคิดที่ละเอียดอ่อนและใส่ใจจริงๆ คำว่า "ไก่" ในภาษาญี่ปุ่นจะใช้ทั้ง 鶏 (นิวะโทะริ) และ チキン (ชิกิน) แต่ チキン จะหมายถึง ลูกเจี๊ยบหรือเนื้อไก่มากกว่า